

holdning og til gennem det her lovforslag at forbedre forholdene for de kvinder og andre, der bliver udsat for handel primært til sexindustrien i Danmark. Det har i mange år været et underkendt problem. Vi ved, at der alene i sexindustrien i Danmark arbejder ca. 2.000 udenlandske kvinder, som er handlede. Hvor mange danske kvinder der handles til sexindustrien, ved vi ikke noget om.

Kl. 18.20

På den baggrund er det jo godt, at vi har fået et lovforslag, som forbedrer forholdene, en smule i hvert fald, for de mennesker, det går ud over. Det er godt, vi har fået udvidet refleksionsperioden fra 15 dage til nu op til 100 dage. Det er godt, at der specielt er sat fokus på børn, når vi ved, at børn helt ned til 13-14-års-alderen handles til sexindustrien i Danmark. Så langt så godt.

Alligevel er der grund til at være skuffet i forhold til, hvad man kunne have af forventninger, når man hører nogle af de borgerlige ordførere give udtryk for, hvor afskyelig kvindehandel i det danske samfund er, skuffet over, at der er ensidig fokus på, at de mennesker, der er blevet så dårligt behandlet og kommer fra elendige vilkår, ikke kan garanteres nogen sikker tilværelse; at fokus stadig væk er på, at de skal sendes tilbage til det land, de kommer fra.

Det gælder specielt, når vi snakker om børn, som på alle måder står i en usikker tilværelse, og hvor man end ikke med det her forslag lever op til de løfter, som socialministeren gav i sin børneplan fra 2005, hvor der meget håndfast blev konstateret, at et barn ikke kunne sendes hjem, uden at værgen gav sit tilsagn. Det er en af de ting, som vi mener klart må rettes op i lovforslaget, og som vi vil stille et ændringsforslag om.

Derudover kan det jo være underligt, når man ved udmøntning af handlingsplanen mod kvindehandel begynder at bunke en række fuldstændig irrelevante forslag oveni. Man kan sige, det er forslag, som regeringen måske er interesseret i at fremsætte, men så fremsæt dem dog som selvstændige forslag. Her tænker jeg f.eks. på opfølgningen på evakueringen fra Libanon i form af mulighederne for registersamkøring.

Jeg mener klart, at vi under udvalgsbehandlingen skal se på, hvad det kan føre til, om det er berettiget, eller om det vil kunne føre til katastrofer i forbindelse med fremtidige evakueringer. Det skal ikke forstås på den måde, at vi hårdnakket vil sige, at vi er imod det, men vi skal i hvert fald se på, om det kan have uheldige

konsekvenser. Og uanset hvad, hører det ikke hjemme i det her forslag.

Det er det samme med proformaægteskaber, som vel næppe kan siges direkte at have noget at gøre med menneskehandel. Også her vil jeg på linje med Det Radikale Venstre sige, at på trods af at vi er imod proformaægteskaber, kan der ved det her forslag sættes nogle store spørgsmålstejn ved retssikkerheden i forbindelse med: Hvad er et proformaægteskab? Hvem er det, der bliver indberettet? Hvem er det, der ikke bliver indberettet? Hvad er det, der bestemmer, om tingene bliver indberettet eller ej? Der har vi brug for at få afklaret nogle spørgsmål, før vi kan sige, om den indberetningspligt, der ligger i forslaget, er spiseligt eller ej.

For at sætte lidt fokus på, hvad det er, det drejer sig om, så mener jeg klart, at det forslag skal deles op, så vi har et lovforslag, der handler om menneskehandel, og så kan regeringen ved siden af have forslag om så mange andre ting, bl.a. spørgsmålene om registersamkøring og om proformaægteskaber.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at der trods alt ligger så mange fremskridt i det her forslag, at vi som udgangspunkt går positivt ind i behandlingen af det i udvalget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det integrationsministeren.

Kl. 18.25

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er blevet sagt af alle ordførere her i dag, at kampen mod menneskehandel er vigtig, og vi er alle sammen enige om, at vi ikke kan tage nok afstand fra det afskyelige, der ligger i at handle mennesker. Derfor er jeg også glad for den opbakning, som jeg kan høre blandt ordførerne i dag, til lovforslaget, som man kan sige er en del af udmøntningen af regeringens handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel og, som hr. Morten Østergaard var inde på, jo også er et led i satspuljeaftalen om finansieringen af den. Det her er så udlændingedelen som udmøntning af den aftale.

Der har været en række bemærkninger, som jeg gerne lige vil knytte nogle kommentarer til.

Det, der har været mest fokus på her, er refleksionsperioden på de 100 dage og den øgede beskyttelse og hjælp til de handlede børn, de uledsagede børn. Med hensyn til børnene forstår jeg, at der er bred enighed om, at det er nog-